

melse til § 26 i Børnepligtloven. Det er nu ganske vist, at Forstaelsen af Børnepligtloven af 12te Februar 1849 § 5 og § 26 har vakt en meget ubehagelig Forvirring i Landet med Hensyn til Begrebet om Stillingen. Det hedder jo i § 5: „de som ere fødte forinden 1ste Januar 1826 forblive i Besiddelse af den tidligere erhvervede Frihed;“ derved har Folket i Almindelighed ikke alene forstaaet dem, som ere frifødte: Enkesøn, Gammelmandsøn, men ogsaa dem, som have erhvervet deres Frihed ved at stille ikke alene frifødte men og udtjente Militaire, N.B. naar Stilleren er født inden 1ste Januar 1826; men Sessjonen har nu svaret anderledes, som jeg senere skal tillade mig at oplyse. Det er jo ganske vist, at den Tid er jo snart forbi, at man kan stille aldeles Frifødte, men Ulempen er ikke derved hævet; thi efter §§ 20 og 29 i Børnepligtloven, hvor det nemlig hedder i § 20: „Overhovedet tillades det unge Mennesker, som have opnaaet 18 Aars Alderen, og have paataget sig 8 Aars stadig Tjeneste i Hæren i Underofficersklassen eller som Menige, paa denne Maade at udtjene deres Børnepligt; men den Tid, i hvilken Noget, alt forinden det 18de Aar, maatte have været ansat i saadan Stilling, skal ikke i denne Henseende kunne komme ham til Gode.“ Efter denne Bestemmelse kan der jo for Fremtiden bestandig blive udtjente Militaire, at erholde til Stillingsmand, som efter at have udtjent deres egen Børnepligt kun ere 26 Aar gamle, og som følge deraf kan en saadan Person, saafremt han har Lyk dertil, udtjene 2 Mandts Fasttjeneste, foruden hans egen, indtil sit 42de Aar; og om disse kan der jo neppe være Tale om, at hvem der stiller en saadan Mand for sig, at Stilleren da gaaer over i hans Sted, som Forstærkningsmand; thi den Mand er ingen Forstærkningstjeneste pligtig. Det er jo nu heraf klart, at Anledningen til Misforstaaelse ikke er hævet, fordi man ikke længere kan stille Frifødte, og det er netop Grunden til, at jeg har stillet dette Lovforslag, for at hæve den for Fremtiden. Mit Forslag grunder sig ikke mindre paa en meget almindelig Folkemening, end paa min egen, saavel som ogsaa paa et mig i den Anledning, tilstillet Andragende fra

5 af mit Districts Vælgere, hvis Vilkaar jeg blot for Exempels Skyld skal tillade mig at oplyse, hvoraf de 4 ere fødte inden 1ste Januar 1826 og har stillet udtjente Militaire for Børnepligtloven udkom, for disse tjener der jo altsaa Mand, som ikke savnes paa nogetsomhelst andet Sted i Armeen; og den 5te er en Gammelmandsøn, som rigtignok har stillet for sig siden Børnepligtloven af 12te Februar 1849 udkom, men vel at mærke, han har stillet en aldeles frifødt Mand af den Aarsklasse, som Børnepligtloven ikke har det allerringeste med at bestille, og til hvem han har betalt 1000 Rbd. Det maa vistnok billiges, at Staten der har, hvad den har Fordring paa, nemlig een Mand, og jeg haaber nu, at Mange med mig ville indrømme, at disse Personer, saavel som enhver Anden i lignende Stilling, har et særdeles billigt Krav paa at blive fritagne for Fasttjeneste, og først pligtige at indkaldes til Forstærkningstjeneste, naar Mandstabet indkaldes til Forstærkningstjeneste af samme Aarsklasse, som de, hvortil de oprindelig henhørte, og det er ikke mere, de gjør Fordring paa, og det er ikke mere, mit Forslag gaaer ud paa; men Sessjonen har svaret dem: „at i Genhold til § 26 i Børnepligtloven af 12te Februar 1849 ere de pligtige at møde til Tjeneste strax, naar paaafordres.“ Det fremgaaer jo nu af dette Sessjonens Svar, at enten er Lovens misforstaaet eller misforstaaelig; thi det er vist aldrig Lovens Mening, eller Statens eller Regeringens Hensigt, at faae 2 Mand istedet for 1 paa eengang. Af disse Grunde har jeg tilladt mig at fremkomme med denne Tillægsbestemmelse til § 26 for den høitagtede Forsamling, og, som jeg vilde ønske og haabe, maatte vinde Forsamlingens Bifald. Kun skal jeg tilføie, at hvad den sidste Sætning angaaer, hvor det hedder: „doer Stillingsmanden, udslettes Stilleren aldeles af Lægdsrullen,“ da er det jo klart, at naar Manden er død, er han jo ikke mere til, og det forekommer mig ligeledes klart, at Staten jo ikke har Krav paa at faae en Mand stude mere end eengang. Med disse korte Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Forslaget til den ærede Forsamlings Overveieelse.